

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)
z 13. júla 2006 *

Vo veci T-413/03,

Shandong Reipu Biochemicals Co. Ltd, so sídlom v Shandong (Čína), v zastúpení:
O. Prost, V. Avgoustidi a E. Berthelot, advokáti,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: M. Bishop, splnomocnený zástupca, za právnej
pomoci G. Berrisch, advokát,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: T. Scharf a K. Talabér-Ricz,
splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: angličtina.

a

Degussa Knottingley Ltd, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo), v zastúpení:
F. Renard, advokát,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 1656/2003 z 11. septembra 2003, ktorým sa uplatňuje konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo zavedené na dovozy para-krezolu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 234, s. 1; Mim. vyd. 11/048, s. 39),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudkyne M. E. Martins Ribeiro a K. Jürimäe,
tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. februára 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

- 1 Článok 1 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), v znení nariadenia Rady (ES) č. 2238/2000 z 9. októbra 2000 (Ú. v. ES L 257, s. 2; Mim. vyd. 11/010, s. 116, ďalej len „základné nariadenie“), stanovuje:

„Výrobok sa považuje za dumpingový, ak je jeho vývozná cena do spoločenstva nižšia ako porovnateľná cena podobného výrobku pri bežnom obchodovaní, stanovená pre vyvážajúcu krajinu.“

- 2 Článok 2 ods. 3 základného nariadenia stanovuje:

„Ak nie je žiadny alebo nedostatočný predaj podobného výrobku pri bežnom obchodovaní..., normálna hodnota podobného výrobku sa vypočíta na základe výrobných nákladov v krajine pôvodu, ktoré sa zvýšia o primeranú čiastku na predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk...“

3 Článok 2 ods. 5 základného nariadenia znie:

„Náklady sa spravidla vypočítajú na základe záznamov vedených stranou, ktorá je predmetom šetrenia, za predpokladu, že takéto záznamy sú v súlade so všeobecne akceptovanými účtovnými zásadami príslušnej krajiny a že sa preukáže, že záznamy primerane odrážajú náklady spojené s výrobou a predajom posudzovaného výrobku.

Do úvahy sa berú predložené dôkazy, ktoré sa týkajú správneho rozdelenia nákladov za predpokladu, že sa preukáže, že takéto rozdelenie bolo v minulosti použité. V prípade neexistencie vhodnejšej metódy sa uprednostní rozdelenie nákladov na základe obratu...“

4 Článok 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia stanovuje:

„V antidumpingovom prešetrovaní, ktoré sa týka dovozu tovarov z... Čínskej ľudovej republiky,... sa normálna hodnota určí v súlade s odsekmi 1 až 6, ak sa... preukáže, že u tohto výrobcu resp. výrobcov prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku podmienky trhového hospodárstva...“

Skutkový stav

5 Žalobca je čínskou spoločnosťou, ktorá vyrába a vyváža para-krezol.

- 6 Para-krezol je chemický organický a toxický výrobok, dostupný v rôznych stupňoch čistoty, ktoré majú rovnaké základné fyzické a chemické vlastnosti a rovnaké použitia. Používa sa v priemysle ako medziprodukt na výrobu iných výrobkov. Jeho výrobu z rôznych chemických výrobkov sprevádza, podľa zvoleného výrobného postupu, vznik viacerých vedľajších výrobkov. Medzi tieto výrobky patria siričitan sodný a fenolová zmes, ktoré sa tiež využívajú v priemysle.
- 7 Po tom, ako spoločnosť Degussa Knottingley Ltd (ďalej len „DKL“), jediný výrobca para-krezolu v Spoločenstve, podala 13. mája 2002 podnet, začala Komisia antidumpingové konanie podľa článku 5 základného nariadenia týkajúce sa dovozov para-krezolu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike.
- 8 Oznámenie o začatí tohto konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* z 27. júna 2002 (Ú. v. ES C 153, s. 7, ďalej len „oznámenie o začatí konania“).
- 9 Faxom z 12. júla 2002 dal žalobca o sebe vedieť Komisii, aby bol zahrnutý do vzorky výrobcov, ktorí môžu byť vybratí podľa článku 17 základného nariadenia.
- 10 Faxom zo 16. júla 2002 Komisia poukázala na to, že úplný antidumpingový dotazník určený pre výrobcov a vývozcov do Spoločenstva (ďalej len „antidumpingový dotazník“) má žalobca k dispozícii, a uviedla, že tento dotazník sa jej má vrátiť riadne vyplnený do 26. augusta 2002.

- 11 Faxom z 24. júla 2002 Komisia informovala žalobcu, že 26. augusta 2002 sa jej majú odovzdať len oddiel A (Všeobecné informácie), oddiel B (Dotknutý výrobok), oddiel C (Operačné štatistiky), oddiel D (Vývoz dotknutého výrobku do Spoločenstva) a relevantné časti (Vývoz) oddielu G (Úpravy — spravodlivé porovnanie) a oddielu H (Elektronické informácie) antidumpingového dotazníka. Komisia dodala, že v prípade, že bude po preskúmaní žalobcovi priznané zaobchádzanie uplatňované na spoločnosti fungujúce v podmienkach trhového hospodárstva, o ktoré žiadal, bude tiež musieť v lehote, ktorá mu bude stanovená, vyplniť oddiel E, oddiel F a relevantné časti (Vnútorňý predaj) oddielov G a H tohto dotazníka.
- 12 Listom z 26. augusta 2002 zaslal žalobca Komisii odpoveď na otázky v oddieloch A až D antidumpingového dotazníka. Uviedol, že vzhľadom na letné prázdniny nemohol zhromaždiť všetky informácie týkajúce sa oddielu G tohto dotazníka a dodal, že urobí všetko pre to, aby ich Komisii predložil čo najskôr.
- 13 Listom z 30. septembra 2002 Komisia informovala žalobcu, že mu bolo priznané zaobchádzanie uplatňované na spoločnosti fungujúce v podmienkach trhového hospodárstva. Poukázala na to, že dostala jeho odpovede na otázky v oddieloch A až D antidumpingového dotazníka, a požiadala ho, aby jej poslal odpovede na otázky v oddieloch E až H tohto dotazníka do 8. novembra 2002. Komisia uviedla, že prísne dodržiavanie lehôt sa nevzťahuje len na zaslanie odpovedí v rámci antidumpingového dotazníka, ale aj na všetky ostatné požiadavky a informácie, ktoré by jej žalobca chcel poslať. Informovala žalobcu, že jeho odpoveď na antidumpingový dotazník bude predstavovať hlavné východisko, z ktorého bude Komisia pri rozhodovaní o existencii prípadného dumpingu vychádzať, a poukázala na to, že úradníci Komisie na mieste overia poskytnuté informácie.

- 14 Listom z 1. októbra 2002 žalobca informoval Komisiu, že musí urobiť určité opravy v informáciách, ktoré poskytol v odpovedi na antidumpingový dotazník z 26. augusta 2002, a k listu pripojil rôzne dokumenty, ktoré tieto opravy obsahovali.
- 15 Faxom z 2. októbra 2002 Komisia informovala žalobcu, že odpovede v niektorých častiach oddielov A, C a D antidumpingového dotazníka neboli úplné, a požiadala ho, aby jej chýbajúce informácie zaslal do 16. októbra 2002.
- 16 Žalobca na túto žiadosť odpovedal faxom zo 16. októbra 2002.
- 17 Žalobca poslal Komisii 8. novembra 2002 odpovede na otázky v oddieloch E, F, G a H antidumpingového dotazníka.
- 18 Komisia potvrdila faxom z 15. novembra 2002, že sa uskutoční overenie na mieste, a požiadala žalobcu, aby boli k dispozícii všetky informácie použité na prípravu odpovedí v rámci antidumpingového dotazníka, ako aj všetok personál žalobcu, ktorý sa zúčastnil na ich príprave, alebo bol informovaný o výrobe dotknutého výrobku, jeho predaji alebo účtovníctve. Komisia dodala, že ak žalobca v rámci prípravy tejto návštevy zistí chyby v odpovediach na antidumpingový dotazník, musí Komisii predložiť správne informácie a jasne poukázať na chybu a jej príčinu.
- 19 Faxom z 18. novembra 2002 žalobca informoval Komisiu, že určité odpovede na isté časti oddielov E, F a G antidumpingového dotazníka, ktoré boli Komisii zaslané

8. novembra 2002, boli chybné alebo neúplné, a predložil opravné informácie. Najmä uviedol celkové sumy spracovateľských nákladov (total manufacturing costs) a výrobných nákladov (total costs of production) para-krezolu, čo sú informácie, ktoré neboli uvedené v relevantných kolónkach antidumpingového dotazníka v rámci odpovede z 8. novembra 2002. Žalobca poukázal na to, že tieto sumy zahŕňajú odpočítanie spracovateľských a výrobných nákladov vedľajších výrobkov, a uviedol výšku týchto nákladov.

20 Úradníci Komisie uskutočnili 25. a 26. novembra 2002 overovanie na mieste.

21 Komisia prijala 20. marca 2003 nariadenie (ES) č. 510/2003 stanovujúce prechodné antidumpingové clá na dovoz para-krezolu z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. ES L 75, s. 12, ďalej len „prechodné nariadenie“). Odôvodnenie č. 25 tohto nariadenia týkajúce sa určenia normálnej hodnoty uplatniteľnej na spolupracujúcich výrobcov — vývozcov, ktorým bolo priznané postavenie spoločnosti fungujúcej v podmienkach trhového hospodárstva, uvádza, že „... normálna hodnota sa musí vytvoriť v súlade s článkom 2 ods. 3 základného nariadenia“.

22 Listom z 21. marca 2003 zaslala Komisia žalobcovi podľa článku 14 ods. 2 základného nariadenia kópiu prechodného nariadenia, ako aj podľa článku 20 ods. 1 tohto nariadenia dokument s názvom „Časť II — Vysvetlenie dumpingu“ (Part II — Explanation of dumping) obsahujúci informácie o podstatných skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých boli stanovené prechodné antidumpingové clá (ďalej len „predbežný informačný dokument“). Komisia vyzvala žalobcu, aby jej zaslal svoje prípadné vyjadrenia k týmto dokumentom do 22. apríla 2003.

- 23 Bod 1.1.1 posledný pododsek predbežného informačného dokumentu odkazoval na prílohu I, ktorá obsahuje opravenú tabuľku celkových spracovateľských nákladov (total manufacturing costs) para-krezolu. S výnimkou úprav vyplývajúcich z rozdielneho rozdelenia nákladov na energiu a z určenia nákladov na prenájom boli uvedené sumy totožné so sumami predloženými žalobcom 8. novembra 2002.
- 24 Faxom z 22. apríla 2003 zaslal žalobca Komisii svoje vyjadrenia k prechodnému nariadeniu a k predbežnému informačnému dokumentu. V prvej časti svojich vyjadrení žalobca poukázal na vedľajšie výrobky výroby para-krezolu, na skutočnosť, že Komisia neznížila celkové výrobné náklady na para-krezol o výrobné náklady týchto vedľajších výrobkov, a na nevyhnutnosť, podľa žalobcu, takéto odpočítanie vykonať.
- 25 Dňa 19. mája 2003 sa v sídle Komisie uskutočnilo stretnutie medzi žalobcom a Komisiou.
- 26 Faxom z 26. mája 2003 žalobca v nadväznosti na toto stretnutie zaslal Komisii dodatočné informácie týkajúce sa odpočítania nákladov na vedľajšie výrobky.
- 27 Listom z 11. júla 2003 zaslala Komisia žalobcovi podľa článku 20 ods. 2 až 4 základného nariadenia konečný informačný dokument (general disclosure document) o podstatných skutočnostiach a úvahách, na ktorých sa zakladá návrh na stanovenie definitívnych antidumpingových cieľ (ďalej len „konečný informačný dokument“), v ktorom sa nachádzala časť s názvom „Časť II — Vysvetlenie dumpingu“ (Part II — Explanation of dumping) týkajúca sa vyjadrení strán po prijatí prechodného nariadenia. Komisia vyzvala žalobcu, aby jej zaslal vyjadrenie ku konečnému informačnému dokumentu do 23. júla 2003.

- 28 V bode 3.1 piatom pododseku konečného informačného dokumentu a v bode 1.1 časti tohto dokumentu týkajúcej sa vyjadrení strán Komisia uviedla požiadavku žalobcu týkajúcu sa odpočítania výrobných nákladov vedľajších výrobkov. Komisia poukázala na to, že túto požiadavku zamietla preto, že sa neopierala o dokumentované dôkazy, a z dokumentov získaných pri overovaní na mieste vyplýva, že priame náklady už boli určené na rôzne výrobky, čo zodpovedalo pôvodnej odpovedi na antidumpingový dotazník.
- 29 V tabuľke celkových spracovateľských nákladov (total manufacturing costs) para-krezolu uvedenej v prílohe I časti konečného informačného dokumentu o vyjadreniach strán boli v kolónke s názvom „TOTAL PC“ uvedené rovnaké číselné údaje ako tie, ktoré boli stanovené Komisiou v tabuľke v rámci prílohy k predbežnému informačnému dokumentu, zmienenej v bode 23 vyššie.
- 30 Dňa 22. júla 2003 sa v sídle Komisie uskutočnilo stretnutie medzi žalobcom a Komisiou.
- 31 Faxom z 23. júla 2003, doplneným faxom z 25. júla 2003, zaslal žalobca Komisii svoje vyjadrenia ku konečnému informačnému dokumentu, ako aj k istým dokumentom.
- 32 V prvej časti svojich vyjadrení formulovaných vo faxe z 23. júla 2003 sa žalobca vrátil k skutočnosti, že Komisia neodpočítala v konečnom informačnom dokumente náklady na vedľajšie výrobky, a k potrebe tohto odpočítania.

- 33 Komisia 18. augusta 2003 prijala a zverejnila svoj návrh nariadenia Rady, ktorým sa uplatňuje konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo zavedené na dovozy para-krezolu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike [KOM (2003) 505 v konečnom znení, ďalej len „návrh konečného nariadenia“].
- 34 Faxom z 25. augusta 2003 Komisia odpovedala na vyjadrenia žalobcu z 23. a 25. júla 2003 o konečnom informačnom dokumente. Pokiaľ ide o otázku odpočítania nákladov na vedľajšie výrobky, Komisia odpovedala, že informácie predložené žalobcom 18. novembra 2002 boli odovzdané po lehote stanovenej na zaslanie odpovedí na antidumpingový dotazník Komisii a len jeden deň pred odchodom tímu Komisie na overovanie na mieste, že tieto informácie neboli dostatočne odôvodnené a okrem toho boli v rozpore s informáciami, ktoré žalobca predložil v rámci overovania na mieste. Komisia nakoniec uviedla, že žiadosť o odpočítanie výrobných nákladov na vedľajšie výrobky sa uskutočnila po prechodnej informácii z 21. marca 2003, teda po overovaní na mieste, a informácie predložené v prílohe II posledného vyjadrenia žalobcu z 25. júla 2003 preto viac nemožno overiť a výnosy z predaja vedľajších výrobkov nemožno odpočítať od výrobných nákladov dotknutého výrobku.
- 35 Faxom z 29. augusta 2003 žalobca odpovedal na fax Komisie z 25. augusta 2003.
- 36 Rada prijala 11. septembra 2003 nariadenie Rady (ES) č. 1656/2003 z 11. septembra 2003, ktorým sa uplatňuje konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo zavedené na dovozy para-krezolu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 234, s. 1; Mim. vyd. 11/048, s. 39, ďalej len „napadnuté

nariadenie“). Odôvodnenie č. 12 napadnutého nariadenia je rovnaké ako odôvodnenie 12 návrhu konečného nariadenia a znie takto:

„[Žalobca] namietal, že výrobná cena [výrobné náklady — *neoficiálny preklad*] dvoch ďalších výrobkov by sa mala odvodiť [odpočítať — *neoficiálny preklad*] z celkovej ceny výroby, keďže vychádzajú z toho istého výrobného procesu a predávajú sa samostatne; [žalobca] nemohol doložiť toto tvrdenie zdokumentovaným dôkazom; na mieste zhromaždené dokumenty skutočne naznačovali, že priame ceny už boli začlenené do odlišných výrobkov a tieto boli zosúladené s odozvou na vstupný dotazník; z toho dôvodu bola námietka zamietnutá.“

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 37 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 15. decembra 2003 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 38 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 2. apríla 2004 Komisia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady. Uznesením zo 16. júna 2004 predseda štvrtej komory Súdu prvého stupňa vyhovel tomuto návrhu. Listom z 24. augusta 2004 informovala Komisia Súd prvého stupňa, že sa vzdáva možnosti predložiť vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania, ale že sa zúčastní na pojednávaní.
- 39 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. mája 2004 podal DKL návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady.

- 40 Samostatnými podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 8. júla 2004 žalobca podal námietku proti návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania, podanému DKL, a subsidiárne vo vzťahu k DKL navrhol dôverné zaobchádzanie s určitými časťami návrhu na začatie konania, vyjadrenia k žalobe a repliky. Podaním z rovnakého dňa navrhla Rada dôverné zaobchádzanie s určitými časťami spisu vo vzťahu k DKL a upresnila, že tento návrh bol podaný po dohode so žalobcom a v podstate zodpovedal návrhu na dôverné zaobchádzanie podanému žalobcom.
- 41 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Súdu prvého stupňa bolo 13. septembra 2004 zmenené, sudca spravodajca bol ako predseda pridelený k piatej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.
- 42 Uznesením z 11. novembra 2004 vyhovel predseda piatej komory Súdu prvého stupňa návrhu DKL na vstup vedľajšieho účastníka do konania. Keďže tomuto návrhu sa vyhovel v zmysle článku 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa o oneskorených návrhoch na vstup vedľajšieho účastníka, predseda piatej komory nerozhodol o návrhoch na dôverné zaobchádzanie, ale poukázal na to, že tieto návrhy budú podľa potreby zohľadnené pri príprave správy pre pojednávanie a rozsudku.
- 43 Žalobca navrhol Súdu prvého stupňa, aby v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania nariadil Komisii predloženie výpočtov, na ktorých založila svoje zhodnotenie škody, ktorú utrpel priemysel Spoločenstva.
- 44 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté nariadenie,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

45 Rada, ktorú podporuje Komisia a DKL, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

46 Žalobca uvádza na podporu svojej žaloby o neplatnosť tri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod vyplýva z porušenia povinnosti určenia normálnej hodnoty vhodným a primeraným spôsobom a povinnosti dôslednosti. Druhý žalobný dôvod vyplýva z porušenia zásady správneho úradného postupu a práv na obranu. Tretí žalobný dôvod vyplýva z toho, že v rozpore s článkom 2 ods. 3 základného nariadenia nie je vypočítaná normálna hodnota normálnou hodnotou len podobného výrobku.

47 Najprv je potrebné preskúmať prvý žalobný dôvod.

Tvrdenia účastníkov konania

- 48 Žalobca tvrdí, že predložil všetky informácie načas, a spochybňuje tvrdenie, že informácie o odpočítaní výrobných nákladov na vedľajšie výrobky boli poskytnuté po overovaní na mieste. Subsidiárne tvrdí, že podľa judikatúry Spoločenstva a orgánov Svetovej obchodnej organizácie (SOO) môže Komisia vziať do úvahy oneskorené odpovede pod podmienkou, že sa tým nezasiahne do procesných práv ostatných účastníkov konania a neprimerane sa tým nepredĺži konanie.
- 49 Okrem toho si Rada nesplnila svoju povinnosť starostlivosti a dôslednosti. Z judikatúry na jednej strane vyplýva, že ak skutočnosť týkajúca sa určenia normálnej hodnoty oznámená orgánom v priebehu prešetrovania postačuje na spochybnenie vhodného charakteru metodológie zvolenej orgánom, musí tento orgán dôkladne preskúmať návrh zainteresovanej strany, a na druhej strane, hoci sa strana musí prispôbiť v súvislosti s odpoveďami na otázky forme stanovenej Komisiou a v opačnom prípade predložiť dostatočné vysvetlenia, prináleží Komisii dodržiavať svoju povinnosť starostlivosti a dôslednosti tým, že správne vyloží informácie, ktoré táto strana predložila. Žalobca sa odvoláva predovšetkým na rozsudky Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1995, Nölle/Rada a Komisia (T-167/94, Zb. s. II-2589), z 24. októbra 2000, Fresh Marine/Komisia (T-178/98, Zb. s. II-3331), a z 8. júla 2003, Euroalliages a i./Komisia (T-132/01, Zb. s. II-2359).
- 50 Z uvedeného vyplýva, že Komisia nemala ignorovať antidumpingové pravidlo, podľa ktorého sa náklady na vedľajšie výrobky nemajú zohľadniť, ale naopak odpočítat. Komisia však absolútne nebrala do úvahy viaceré snahy žalobcu o opravu chyby, ktorú táto inštitúcia v tejto súvislosti urobila.

- 51 Vo svojej replike sa žalobca dovoláva článku 6 ods. 8 základného nariadenia. Toto ustanovenie Komisii ukladá významnú povinnosť dôslednosti, ktorá vyplýva z judikatúry Spoločenstva v oblasti ochrany práv na obranu. Keďže Komisia podľa žalobcu nerokovala s vývozcom, ktorý odmietal spolupracovať, nemala uplatniť pravidlo dostupných skutočností (uvedené v článku 18 ods. 1 základného nariadenia), ale mala počas prešetrovania prijať potrebné opatrenia na čo najlepšie preskúmanie predložených dôkazov a zmeniť formát dotazníka a overovanie, ktoré tento vyžadoval tak, aby sa prispôbil výrobku, ktorý bol predmetom prešetrovania. Žalobca sa tiež odvoláva na článok 18 ods. 3 základného nariadenia s tvrdením, že informácie predložené v tejto veci Komisii boli v každom prípade dostatočné z hľadiska kvality.
- 52 Žalobca podrobne uvádza tieto informácie, pričom spochybňuje skutočnosť, že boli chybné alebo nedostatočné, a tvrdí, že práve Komisia ich nevedela správne posúdiť. Uvádza najmä, že jeho požiadavka z 8. novembra 2002, upravená 18. novembra 2002, jasne obsahovala odpočítanie nákladov na vedľajšie výrobky. Tvrdí, že pri overovaní na mieste sa tejto otázke dotkol a predložil Komisii rôzne dôkazné dokumenty, najmä faktúry predaja vedľajších výrobkov. Po prijatí predbežného nariadenia sa pokúšal, hoci márne, znova Komisii vysvetliť otázku vedľajších výrobkov a zaslal jej dodatočné dokumenty.
- 53 Rada, ktorú podporuje Komisia a DKL, tvrdí, že žalobca v stanovenom čase nepredložil všetky informácie o dvoch vedľajších výrobkoch výroby para-krezolu. Judikatúra, na ktorú sa v tejto súvislosti žalobca odvoláva, sa týka len otázky, či Komisia môže prijať informácie predložené po lehote. Pokiaľ ide o odkazy na určité rozhodnutia SOO, žalobca nepodáva vysvetlenie ani o záveroch, ktoré z nich vyvodil, ani o ich relevantnosti. Tieto rozhodnutia, ktoré nie sú pre súd Spoločenstva záväzné, v každom prípade podporujú stanovisko Rady.

- 54 Pokiaľ ide o údajné porušenie povinnosti dôslednosti, rozsudky, ktoré žalobca uvádza, nepodporujú jeho tvrdenie, pretože Komisia a Rada dodržali všetky procesné povinnosti, ktoré z týchto rozsudkov vyplývajú.
- 55 Po prvé, v prejednávanej veci nejde o to, či inštitúcie nevzali do úvahy antidumpingové pravidlo, podľa ktorého sa náklady na vedľajšie výrobky nemajú zohľadniť, ale o to, či žalobca vhodne vysvetlil, že výrobné náklady para-krezolu uvedené v odpovedi z 8. novembra 2002 zahŕňajú náklady na vedľajšie výrobky.
- 56 Po druhé, Komisia vzala do úvahy informácie týkajúce sa vedľajších výrobkov predložené žalobcom v listoch z 8. a 18. novembra 2002, ako aj počas overovania na mieste. Podľa Rady, keďže žalobca počas overovania potvrdil, že náklady na vedľajšie výrobky boli určené osobitne, a táto skutočnosť vyplývala z dokumentov získaných na mieste, dospela Komisia k záveru, že tieto náklady nemožno zahrnúť do výrobných nákladov na para-krezol. Výsledok by mohol byť iný, ak by žalobca vysvetlil práve v tomto čase, že výrobné náklady na vedľajšie výrobky neboli určené osobitne a priamo a že suma [dôverne]¹ čínskych jüanov (CNY) predstavovala hodnotu predaja (ako to žalobca tvrdil po predbežnej informácii).
- 57 Po tretie, informácie predložené po overovaní na mieste neboli prijaté, pretože sa nemohli overiť. Judikatúra, na ktorú sa odvoláva žalobca, nijako nenaznačuje, že inštitúcie musia prijať neoveriteľné informácie poskytnuté po uplynutí lehôt a najmä po overovaní na mieste.

1 — Dôverné informácie.

- 58 Vo svojej duplike Rada upresňuje, že dôvody, pre ktoré Komisia neprijala odpočítanie nákladov na vedľajšie výrobky, spočívali po prvé v tom, že odpoveď žalobcu na antidumpingový dotazník nebola úplná, po druhé, že počas overovania na mieste žalobca znovu problém nevysvetlil ani neukázal faktúry, a po tretie, že ostatné informácie predložené počas stretnutí po overovaní na mieste boli v rozpore s informáciami, ktoré boli predložené predtým, a nemohli sa overiť v rámci zákonných lehôt stanovených v základnom nariadení. Okrem toho žiaden z jazykov, akými sa v Číne hovorí, nie je úradným jazykom Spoločenstva a Komisii neprináleží, aby dokumenty predložené vývozcom na podporu žiadosti o zníženie svojich výrobných nákladov, prekladala z čínskeho jazyka do jazyka Spoločenstva.
- 59 V rozpore so svojimi tvrdeniami žalobca s Komisiou nespolupracoval bezchybne. Rozhodujúca je kvalita informácií, a nie ich množstvo. Rada dodáva, že Komisia v rámci možností overila presnosť dôkazov, a to s potrebnou dávkou dôslednosti. Novo oznámené skutočnosti, ktoré boli v rozpore s prechádzajúcimi informáciami, nebolo možné preskúmať bez druhého overovania na mieste.
- 60 Pokiaľ ide o žalobcov odkaz na práva na obranu, Rada sa domnieva, že Komisia tieto práva nijako neporušila. Komisia umožnila žalobcovi pri viacerých príležitostiach prezentovať svoje stanovisko. Skôr žalobca zle uplatnil svoje práva tým, že predložil oneskorené, protichodné a neúplné informácie.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 61 Z judikatúry vyplýva, že v oblasti opatrení na ochranu obchodu majú inštitúcie Spoločenstva širokú mieru voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych,

politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať (rozsudok Súdneho dvora zo 7. mája 1987, NTN Toyo Bearing a i./Rada, 240/84, Zb. s. 1809, bod 19; rozsudky Súdu prvého stupňa z 29. januára 1998, Sinochem/Rada, T-97/95, Zb. s. II-85, bod 51; zo 17. júla 1998, Thai Bicycle Industry/Rada, T- 118/96, Zb. s. II-2991, bod 32; zo 4. júla 2002, Arne Mathisen/Rada, T-340/99, Zb. s. II-2905, bod 53, a z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, Zb. s. II-3663, bod 48).

62 Z toho vyplýva, že preskúmanie súdmi Spoločenstva posúdení uskutočnených inštitúciami sa musí obmedziť na určenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je napadnutá voľba založená, boli správne stanovené, a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci (rozsudky Súdneho dvora NTN Toyo Bearing a i./Rada, už citovaný v bode 61 vyššie, bod 19, a z 22. októbra 1991, Nölle, C-16/90, Zb. s. I-5163, bod 12; rozsudky Súdu prvého stupňa z 28. septembra 1995, Ferchimex/Rada, T-164/94, Zb. s. II-2681, bod 67; Thai Bicycle Industry/Rada, už citovaný v bode 61 vyššie, bod 33; Arne Mathisen/Rada, už citovaný v bode 61 vyššie, bod 54, a Shanghai Teraoka Electronic/Rada, už citovaný v bode 61 vyššie, bod 49).

63 Je preto potrebné pripomenúť, že ak majú inštitúcie Spoločenstva širokú mieru voľnej úvahy, má dodržiavanie záruk vyplývajúcich z právneho poriadku Spoločenstva v správnych konaniach o to podstatnejší význam, a že medzi tieto záruky patrí najmä povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu, právo dotknutého subjektu vyjadriť svoje stanovisko, ako aj dostať dostatočne odôvodnené rozhodnutie (rozsudok Súdneho dvora z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, Zb. s. I-5469, bod 14, a rozsudok Nölle/Rada a Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 73).

64 V tomto kontexte, aj keď v oblasti opatrení na ochranu obchodu a predovšetkým antidumpingových opatrení nemôže súd Spoločenstva zasiahnuť do posúdenia vyhradeného pre orgány Spoločenstva, prináleží mu uistiť sa, že inštitúcie vzali do

úvahy všetky relevantné skutočnosti a vyhodnotili spisové dokumenty so všetkou potrebnou dôslednosťou tak, aby bolo možné sa domnievať, že vytvorená normálna hodnota bola stanovená primeraným spôsobom (rozsudok Nölle, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 13; rozsudky Súdu prvého stupňa Ferchimex/Rada, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 67; z 12. októbra 1999, Acme/Rada, T-48/96, Zb. s. II-3089, bod 39, a Fresh Marine/Komisia, bod 49 vyššie, body 73 až 82). V tejto súvislosti jasne vyplýva zo znenia článku 2 ods. 3 základného nariadenia, že každá metóda výpočtu vytvorenej normálnej hodnoty vymenovaná v tomto článku sa musí uplatniť tak, aby bol zachovaný primeraný charakter tohto výpočtu, čo je výraz, ktorý sa v tomto odseku doslovne nachádza (rozsudok Súdneho dvora zo 7. mája 1991, Nakajima/Rada, C-69/89, Zb. s. I-2069, bod 35, a rozsudok Acme/Rada, už citovaný, bod 37).

- 65 Súd prvého stupňa okrem iného uvádza, že ak v rámci základného nariadenia prináleží Komisii ako vyšetrovaciemu orgánu, aby určila, či výrobok, ktorého sa týka antidumpingové konanie, je predmetom dumpingu a spôsobuje ujmu, keď sa prepustí do voľného obehu v Spoločenstve, a teda že tejto inštitúcii neprináleží, aby sa zbavila časti dôkazného bremena, ktoré v tejto súvislosti nesie (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa zo 17. decembra 1997, EFMA/Rada, T-121/95, Zb. s. II-2391, bod 74, a Acme/Rada, už citovaný v bode 64 vyššie, bod 40), faktom zostáva, že základné nariadenie nedáva Komisii právomoc prešetrovania, ktorá by jej umožnila donútiť výrobcov alebo vývozcov, ktorých sa sťažnosť týka, aby sa zúčastnili na prešetrovaní alebo predložili informácie. Za týchto podmienok sú Rada i Komisia odkázané pri získavaní potrebných informácií v stanovených lehotách na dobrovoľnú spoluprácu strán. V tomto kontexte sú odpovede týchto strán na dotazník uvedený v článku 6 ods. 2 základného nariadenia, ako aj neskoršie overovania Komisie na mieste podľa článku 16 tohto nariadenia pre priebeh antidumpingového konania nevyhnutné. Riziko, že v prípade nespolupráce podnikov, ktorých sa prešetrovanie týka, zohľadnia inštitúcie iné informácie ako informácie predložené v odpovedi na dotazník, je súčasťou antidumpingového konania a smeruje k podnieteniu lojálnej a dôslednej spolupráce týchto podnikov (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa Acme/Rada, už citovaný v bode 64 vyššie, body 42 až 44, a z 28. októbra 1999, EFMA/Rada, T-210/95, Zb. s. II-3291, bod 71).

- 66 Okrem toho z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pri výklade ustanovení základného nariadenia týkajúcich sa informácií zainteresovaných strán je potrebné brať do úvahy najmä požiadavky vyplývajúce z dodržiavania práv na obranu. Tieto požiadavky sa musia dodržiavať nielen v rámci konaní, z ktorých môžu vyplývať sankcie, ale tiež vo vyšetrovacích konaniach predchádzajúcich prijatiu antidumpingových nariadení, ktoré môžu ovplyvniť dotknuté podniky priamo a individuálne a mať pre ne nežiaduce následky (rozsudok Súdneho dvora z 27. júna 1991, Al-Jubail Fertilizer/Rada, C-49/88, Zb. s. I-3187, bod 15).
- 67 Nakoniec z judikatúry vyplýva, že hoci je stanovenie lehôt na zaslanie odpovedí a informácií inštitúciám podnikmi, ktorých sa týka antidumpingové konanie, odôvodnené na účely riadneho priebehu tohto konania v rámci lehôt stanovených v základnom nariadení, inštitúcie majú veľmi širokú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o možnosť zohľadniť odpovede a informácie, ktoré im boli zaslané oneskorene. Pokiaľ z tohto zohľadnenia nevyplýva riziko zásahu do procesných práv ostatných účastníkov konania a nemá za následok neprimerané predĺženie konania, nemožno ho považovať za protiprávne (rozsudok Euroalliales a i./Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 81).
- 68 Práve v tomto rámci je potrebné preskúmať, či Rada porušila svoju povinnosť dôsledného preskúmania a zároveň nesplnila svoju povinnosť určiť normálnu hodnotu primeraným spôsobom, tak ako tvrdí žalobca.
- 69 Článok 2 ods. 3 základného nariadenia definuje dva alternatívne spôsoby výpočtu vytvorenej normálnej hodnoty výrobku. Podľa prvého spôsobu, ktorý je pre prejednávanú vec relevantný, sa normálna hodnota vypočíta na základe výrobných nákladov, ktoré sa zvýšia o primeranú čiastku na predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk.

70 V prejednávanej veci vyvstáva otázka, či sa Komisia a Rada so zreteľom na informácie, ktoré mali k dispozícii, správne domnievali, že výrobné náklady na vedľajšie výrobky para-krezolu sa nemajú odpočítať od výrobných nákladov tohto výrobku, pretože boli priamo určené na tieto vedľajšie výrobky.

O odpovedi žalobcu z 8. novembra 2002 na antidumpingový dotazník a jeho faxe z 18. novembra 2002

71 V prejednávanej veci žalobca pred overovaním na mieste informoval Komisiu, že výroba para-krezolu je sprevádzaná výrobou fenolovej zmesi a siričitanu hlinitého — vlastne siričitanu sodného, ako vyplýva z opravy, ktorú žalobca urobil pri overovaní na mieste — a že tieto vedľajšie výrobky majú svoje vlastné hospodárske odbytiská. Žalobca tiež uviedol, že výrobné náklady na tieto dva vedľajšie výrobky predstavovali v čase prešetrovania [*dôverné*] CNY. Tieto informácie boli uvedené v oddieloch E až G odpovede žalobcu z 8. novembra 2002 na antidumpingový dotazník a najmä, pokiaľ ide o naposledy uvedenú sumu, v tabuľkách „ECCOP (F-4,6)“ a „DMCOP (F-4,7)“, ktoré sú prílohou bodov 6 a 7 oddielu F-4 s názvom „Výrobné náklady“ tohto dotazníka, ako aj vo faxe žalobcu z 18. novembra 2002, v ktorom sa nachádzali opravy tejto odpovede osobitne v súvislosti so zohľadnením nákladov na vedľajšie výrobky.

72 Fax z 18. novembra 2002 mal konkrétne za cieľ na jednej strane doplniť nevyplnené miesta v odpovedi z 8. novembra 2002 v určitých kolónkach tabuľky nákladov uvedenej v bode 1 oddielu F-4 s názvom „Výrobné náklady“ antidumpingového dotazníka (ďalej len „tabuľka F-4.1“) a na druhej strane informovať Komisiu o tom, že sumy uvedené v tejto tabuľke už zahŕňajú odpočet výrobných nákladov na vedľajšie výrobky. Preto, hoci celkové výrobné náklady na para-krezol v čase

prešetrovania predstavovali podľa číselných údajov uvedených v tabuľke F-4.1 v jej verzii z 8. novembra 2002 sumu [dôverné] CNY, tieto náklady boli vo verzii tabuľky zaslanej Komisii 18. novembra 2002 znížené na sumu [dôverné] CNY.

- 73 Z uvedeného vyplýva, že žalobca faxom z 18. novembra 2002 žiadal, aby boli výrobné náklady na para-krezol v čase prešetrovania stanovené na [dôverné] CNY, a nie na [dôverné] CNY, teda aby boli znížené o [dôverné] CNY, čo podľa žalobcu zodpovedalo výrobným nákladom na vedľajšie výrobky v čase prešetrovania.
- 74 Súd prvého stupňa okrem iného uvádza, že tak ako suma [dôverné] CNY, aj suma [dôverné] CNY už bola uvedená v odpovedi z 8. novembra 2002. Naposledy uvedená suma totiž bola uvedená v rubrike „Obdobie prešetrovania/Celkové výrobné náklady“ (IP/Total Production Cost) tabuľky rekapitulovaných nákladov uvedenej v oddieli F-4 bode 2 antidumpingového dotazníka zaslaného Komisii 8. novembra 2002 (ďalej len „tabuľka F-4.2“).
- 75 Súd prvého stupňa však konštatuje, že aj predbežné nariadenie, aj predbežný informačný dokument sú založené len na informáciách uvedených v tabuľke F-4.1 v jej verzii z 8. novembra 2002 a neodkazujú — ani na účely ich zamietnutia — na fax z 18. novembra 2002 a na opravy, ktoré obsahuje.
- 76 Súd prvého stupňa sa domnieva, že absenciu odkazu na fax z 18. novembra 2002 v predbežnom nariadení a v predbežnom informačnom dokumente je možné vysvetliť výkladom Komisie v súvislosti s týmto faxom a jej stanoviskom pri overovaní na mieste 25. a 26. novembra 2002.

O výklade faxu z 18. novembra 2002 Komisiou

- 77 Z písomností Rady pred Súdom prvého stupňa, ako aj z jej odpovedí na otázky Súdu prvého stupňa na pojednávaní vyplýva, že Komisia sa pri čítaní faxu z 18. novembra 2002 domnievala, že žalobca priamo určil náklady na svoje vedľajšie výrobky na tieto výrobky podľa metódy analytického účtovníctva nazývanej „výnosy“.
- 78 Táto metóda podľa Rady spočíva v priamom určení výrobných nákladov vykonanom na základe výnosov medzi rôzne výrobky, ktoré pochádzajú z výrobného procesu. Z použitia tejto metódy vyplýva, že výrobné náklady na dotknutý výrobok nezahŕňajú výrobné náklady na vedľajšie výrobky. Táto metóda sa podľa Rady odlišuje od inej metódy nazývanej „metóda trhovej hodnoty“, založenej na trhovej hodnote alebo predajnej cene vedľajších výrobkov. Táto metóda nezahŕňa priame určenie nákladov na uvedené vedľajšie výrobky, ale znamená odpočítanie týchto nákladov od výrobných nákladov na dotknutý výrobok.
- 79 Komisia sa pri prvej analýze a čítaní faxu z 18. novembra 2002 domnievala, že žalobca použil metódu výnosov, pretože v dvoch poznámkach pod čiarou, ktoré žalobca uviedol v tomto faxe a v ktorých vysvetlil dôvody opráv svojich odpovedí v antidumpingovom dotazníku, sa vyjadroval v zmysle výrobných nákladov na svoje vedľajšie výrobky, a nie v zmysle trhovej hodnoty alebo predajnej ceny.

O overovaní na mieste a predbežnom nariadení

- 80 Súd prvého stupňa konštatuje, že účastníci konania vzájomne nesúhlasia s obsahom svojej komunikácie o vedľajších výrobkoch pri overovaní na mieste. Hoci žalobca

tvrdí, že pri tomto overovaní jasne zopakoval svoju žiadosť o odpočítanie, ktorú už písomne podal 18. novembra 2002, a že bol uistený, že Komisia jeho žiadosť pochopila, Rada uvádza, že žalobca Komisii potvrdil, že výrobné náklady na vedľajšie výrobky boli určené priamo na vedľajšie výrobky, z čoho Komisia vyvodila, že nie je potrebné ich odpočítať.

81 Pokiaľ ide o otázku, ako toto nedorozumenie mohlo alebo malo byť vyjasnené, je potrebné pripomenúť, že hoci pri riešení otázky vedľajších výrobkov počas overovania na mieste mala Komisia nevyhnutne na pamäti svoj vlastný výklad faxu z 18. novembra 2002, ktorý bol založený na znení poznámok pod čiarou v tomto faxe a nepripúšťal nijaké odpočítanie, táto inštitúcia nemohla ignorovať číselné opravy v tomto faxe v súvislosti s odpoveďou z 8. novembra 2002. Preto Komisia musela alebo mala vedieť o rozpore medzi svojim *a priori* výkladom faxu z 18. novembra 2002 uvedeným v bode 77 vyššie a žiadosťou obsahujúcou číselné údaje o znížení sumy výrobných nákladov na para-krezol vysvetlenou v tomto faxe a uvedenou v bode 73 vyššie.

82 Je preto potrebné konštatovať, že Komisia nemala snahu vyjasniť uvedené nedorozumenie.

83 Z písomností Rady vyplýva, že Komisia položila žalobcovi „presnú otázku“: a to, či priamo určil súvisiace náklady podľa výnosov získaných pri výrobe para-krezolu. Žalobca odpovedal kladne. Táto odpoveď „utvrdila“ Komisiu v jej stanovisku, že nie je potrebné odpočítať náklady na vedľajšie výrobky. Komisia preto považovala za zbytočné ďalej skúmať náklady na vedľajšie výrobky. Písomnosti žalobcu tiež zdôrazňujú nezaujem Komisie o otázku vedľajších výrobkov potom, ako žalobca

odpovedal na otázku Komisie v tejto súvislosti. Zápisnica Komisie z 3. decembra 2002, ktorú v odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa, ako aj na vyjadrenia na pojednávaní predložila Rada, tiež podporuje opis komunikácie o vedľajších výrobkoch medzi stranami počas overovania na mieste.

84 Z uvedeného vyplýva, že Komisia žalobcovi po jeho odpovedi na otázku o zohľadnení vedľajších výrobkov neoznámila dôsledky, ktoré vyvodila z tejto odpovede, teda neodpočítanie nákladov na vedľajšie výrobky, a to aj napriek tomu, že tieto dôsledky boli v rozpore s číselnými údajmi faxu z 18. novembra 2002, ktoré uvádzali stanovenie výrobných nákladov na para-krezol vo výške [dôverné] CNY, a nie [dôverné] CNY, teda znížené o [dôverné] CNY zodpovedajúce podľa žalobcu výrobným nákladom na vedľajšie výrobky, a preto nevyhnutne obsahovali žiadosť o odpočítanie nákladov na vedľajšie výrobky.

85 Súd prvého stupňa uvádza, že v prípade absencie akéhokoľvek upozornenia Komisie na tento problém nemohol žalobca v tom štádiu overovania vedieť, že Komisia dospela k záveru, že nie je potrebné odpočítať náklady na vedľajšie výrobky. Len Komisia mohla vedieť — a teda naň aj poukázať — o rozpore medzi žiadosťami obsahujúcimi číselné údaje uvedené vo faxe z 18. novembra 2002 a spôsobe spracovania, aký chcela uplatniť na náklady na vedľajšie výrobky. Na základe skutočnosti, že sa Komisia pri overovaní na mieste nevyjadrila, sa mohol žalobca za týchto okolností domnievať, že jeho žiadosť o odpočítanie pochopila a že táto žiadosť nespôsobila žiadne ťažkosti.

86 Na pojednávaní však Rada a Komisia tvrdili, že dôvod, pre ktorý v predbežnom nariadení Komisia nepristúpila k odpočítaniu nákladov na vedľajšie výrobky, spočíva v tom, že žalobca v odpovedi na antidumpingový dotazník neuviedol skutočnosti, ktoré by takéto odpočítanie dostatočne odôvodňovali. Inštitúciám neprináleží

zastupovať strany pri odpovediach na antidumpingový dotazník ani vykonať „prešetrenie všetkými smermi“. Rada a Komisia tiež tvrdia, že Komisia konala správne, keď sa pri overení na mieste vzhľadom na krátky čas, ktorý mala, obmedzila na zaznamenanie odpovedí žalobcu, bez toho, aby na ne musela reagovať.

87 Je pravda, ako to vyplýva z judikatúry citovanej v bode 65 vyššie, že Komisii neprináleží zastupovať zainteresované strany pri získavaní informácií, ktoré jej tieto strany majú poskytnúť v rámci antidumpingového prešetrovania. Predovšetkým, hoci je Komisia povinná skontrolovať, či informácie, ktoré poskytnú zainteresované strany a z ktorých vychádzajú zistenia, sú presné (pozri článok 6 ods. 8 základného nariadenia), táto povinnosť predpokladá, že strany s Komisiou spolupracujú v zmysle článku 18 základného nariadenia. Podľa tohto ustanovenia v prípadoch, keď ktorákoľvek zainteresovaná strana odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne v lehote stanovenej v tomto nariadení, prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu prešetrovania, možno predbežné alebo konečné zistenia, či už pozitívne alebo negatívne, vypracovať na základe dostupných skutočností. To isté platí, ak sa zistí, že ktorákoľvek zainteresovaná strana poskytla nepravdivé alebo zavádzajúce informácie.

88 Súd prvého stupňa však predovšetkým uvádza, že je nepochybné, že žalobca nebol v žiadnom štádiu antidumpingového konania zodpovedný za odmietnutie spolupráce v zmysle článku 18 základného nariadenia.

89 Súd prvého stupňa sa navyše, a predovšetkým, domnieva, že tvrdenie Rady a Komisie, že neodpočítanie nákladov na vedľajšie výrobky zo strany Komisie v predbežnom nariadení vyplývalo zo skutočnosti, že žalobca v odpovedi na antidumpingový dotazník alebo pri overovaní na mieste neuviedol dostatočné dôkazy pre odôvodnenie tohto odpočítania, nezodpovedá skutočnostiam.

- 90 Dôvodom, pre ktorý Komisia neodpočítala náklady na vedľajšie výrobky, nie je údajný nedostatok dôkazov predložených žalobcom, ale je ním skutočnosť, že Komisia z informácií a odpovedí žalobcu vyrozumela, že si takéto odpočítanie neželá. Ako je uvedené v bode 83 vyššie, Komisia sa pri overovaní na mieste „utvrdila“ vo svojom úsudku, ktorý si vytvorila po zaujatom prečítaní faxu z 18. novembra 2002, a podľa ktorého nebolo potrebné odpočítať náklady na vedľajšie výrobky.
- 91 Ak by bolo správne stanovisko Rady a Komisie založené na tvrdení, že absenciu odpočítania odôvodnil nedostatok informácií na podporu žiadosti o odpočítanie, potom by Komisia v čase overovania na mieste žalobcu hneď upozornila, že žiadosť o odpočítanie, takto identifikovaná, nemá oporu v dostatočných dôkazoch na to, aby sa mohla zohľadniť. Okrem toho, a aj keby Komisia opomenula upozorniť žalobcu na tento nedostatok pri overovaní na mieste, bola prinajmenšom povinná na základe svojich povinností podrobne informovať a odôvodniť, výslovne stanovených v článku 20 ods. 1 a článku 14 ods. 2 základného nariadenia, ktoré v tomto poradí pripomína citovaná judikatúra v bodoch 66 a 63 vyššie, poukázať v predbežnom informačnom dokumente a v predbežnom nariadení na to, že návrh na odpočítanie nákladov na vedľajšie výrobky bol pre absenciu dostatočných dôkazov zamietnutý. Súd prvého stupňa konštatuje, že predbežná informácia, ako ani predbežné nariadenie sa k otázke odpočítania nákladov na vedľajšie výrobky vôbec nevyjadrujú.
- 92 Spôsob, akým Komisia vyložila fax z 18. novembra 2002, a skutočnosť, že táto inštitúcia žalobcu neupozornila na rozpor medzi spôsobom spracovania, ktorý sa chystala použiť na náklady na vedľajšie výrobky, a číselnými údajmi uvedenými v tomto faxe, mali za následok, že Komisia nebola v pozícii, aby mohla vykonať overovania na mieste, ktoré by však boli potrebné, ak by bol vyššie uvedený rozpor odhalený, a medzi stranami by sa uskutočnila diskusia, ktorá by viedla k vyriešeniu nedorozumenia a priviedla by Komisiu ku konštatovaniu, že žalobca požadoval odpočítanie nákladov na vedľajšie výrobky.

- 93 V tejto súvislosti nemožno prijať tvrdenia uvedené na pojednávaní, podľa ktorých mala Komisia pri overovaní na mieste s ohľadom na obmedzený čas pre toto overovanie a objem informácií, ktoré mali byť overené, len povinnosť pasívne zaznamenať odpovede žalobcu s cieľom ich neskoršieho spracovania.
- 94 Aj keď je pravda, že Komisia nie je povinná v rámci antidumpingového prešetrovania a najmä počas overovania na mieste zastupovať strany, ktoré s ňou musia lojálne a efektívne spolupracovať tým, že jej poskytnú potrebné a presné informácie, faktom zostáva, že ak za osobitných okolností prejednávanej veci Komisia nemala porušiť svoju povinnosť dôsledného preskúmania, mala žalobcu upozorniť na rozpor, ktorý zistila alebo mala zistiť medzi číselnými údajmi faxu z 18. novembra 2002 na jednej strane a na druhej strane skutočnosťou, že z odpovede žalobcu vyrozumela, že nepožaduje odpočítanie nákladov na vedľajšie výrobky.
- 95 Okrem toho, pokiaľ by vyššie uvedené tvrdenia naznačovali, že Komisia potrebovala neskôr vykonať analýzu odpovedí žalobcu, aby mohla definitívne prijať stanovisko k spôsobu spracovania nákladov na vedľajšie výrobky, Súd prvého stupňa uvádza, že je to v rozpore so skutočnosťou, že Komisia pri overovaní na mieste považovala svoje stanovisko k uplatneniu spôsobu spracovania týchto nákladov za potvrdené, a preto nepovažovala ďalšie prešetrenie v tejto súvislosti za potrebné.
- 96 Zo všetkých uvedených úvah vyplýva, že s ohľadom na osobitné okolnosti prejednávanej veci sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia faxu z 18. novembra 2002 a porušenia svojej povinnosti, pripomenutej v judikatúre citovanej v bode 64 vyššie, vziať do úvahy všetky relevantné skutočnosti a vyhodnotiť

spisové dokumenty so všetkou potrebnou dôslednosťou tak, aby bolo možné sa domnievať, že vytvorená normálna hodnota bola stanovená primeraným spôsobom.

- 97 Je preto potrebné preskúmať, či tieto nezrovnalosti, ku ktorým došlo v štádiu predbežného nariadenia, majú za následok nezákonnosť napadnutého nariadenia. Skutočnosť, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a nespĺnila si povinnosť dôsledného preskúmania v počiatočnej fáze antidumpingového konania, so sebou nevyhnutne neprináša nezákonnosť konečného nariadenia Rady.

O napadnutom nariadení

- 98 V odôvodnení č. 12 napadnutého nariadenia upravila Rada otázku vedľajších výrobkov, pričom presne prevzala formulácie návrhu konečného nariadenia pripraveného Komisiou, takto:

„[Žalobca] namietal, že výrobná cena [výrobné náklady — *neoficiálny preklad*] dvoch ďalších výrobkov by sa mala odvodiť [odpočítať — *neoficiálny preklad*] z celkovej ceny výroby, keďže vychádzajú z toho istého výrobného procesu a predávajú sa samostatne. [Žalobca] nemohol doložiť toto tvrdenie zdokumentovaným dôkazom; na mieste zhromaždené dokumenty skutočne naznačovali, že priame ceny už boli začlenené do odlišných výrobkov a tieto boli zosúladené s odozvou na vstupný dotazník; z toho dôvodu bola námietka zamietnutá.“

- 99 Súd prvého stupňa konštatuje, že Komisia a Rada ponechali v návrhu konečného nariadenia a v napadnutom nariadení spôsob spracovania uplatnený na náklady na vedľajšie výrobky v štádiu predbežného nariadenia.

- 100 Komisia a Rada teda zachovali sumu [*dôverné*] CNY prijatú v štádiu predbežného nariadenia ako výrobné náklady para-krezolu a tiež voľbu neodpočítať náklady na vedľajšie výrobky, ktorých existenciu a uvádzanie na trh Rada a Komisia nenapádajú, ako tieto inštitúcie potvrdili v odpovedi na otázku Súdu prvého stupňa na pojednávaní, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.
- 101 Je preto potrebné preskúmať otázku, či voľba neodpočítať náklady na vedľajšie výrobky predstavovala, ak bola zopakovaná v štádiu návrhu konečného nariadenia, a najmä v štádiu napadnutého nariadenia, porušenie povinnosti zohľadniť všetky relevantné skutočnosti a vyhodnotiť spisové dokumenty so všetkou potrebnou dôslednosťou tak, aby bolo možné sa domnievať, že vytvorená normálna hodnota bola stanovená primeraným spôsobom v zmysle judikatúry uvedenej v bode 64 vyššie.
- 102 Rada v podstate predkladá Súdu prvého stupňa štyri tvrdenia, aby odôvodnila ponechanie riešenia prijatého v štádiu predbežného nariadenia v napadnutom nariadení.
- 103 Vo svojom prvom tvrdení Rada uvádza, že odpoveď žalobcu na antidumpingový dotazník bola neúplná.
- 104 Súd prvého stupňa však uvádza, že toto tvrdenie sa týka skutočností, ktoré predchádzali predbežnému nariadeniu, a teda existovali pred týmto nariadením. Bez ohľadu na to, či je to pravda alebo nie, toto tvrdenie Komisii nebránilo v tom, aby v štádiu predbežného nariadenia implicitne, ale nevyhnutne pripustila existenciu a uvádzanie na trh vedľajších výrobkov, a aby pre náklady na tieto výrobky vyhradila

osobitný spôsob zaobchádzania, ktorý spočíval v ich neodpočítaní z dôvodu ich priameho určenia na tieto výrobky. Toto tvrdenie preto nijako neobjasňuje dôvody, pre ktoré Komisia a Rada ponechali v návrhu konečného nariadenia a v napadnutom nariadení riešenie prijaté v štádiu predbežného nariadenia na základe zjavne nesprávneho posúdenia a porušenia povinnosti dôslednosti.

105 Druhé tvrdenie Rady spočíva v tom, že počas overovania na mieste žalobca opätovne nevysvetlil problém vedľajších výrobkov a ani nepredložil s nimi súvisiace faktúry.

106 Súd prvého stupňa uvádza, že toto tvrdenie takisto nemožno prijať, pretože sa opäť týka skutočností, ktoré predchádzali predbežnému nariadeniu, a teda existovali pred týmto nariadením. Aj keby bolo tvrdenie, že žalobca problém opätovne nevysvetlil počas overovania na mieste a nepredložil faktúry predaja vedľajších výrobkov, pravdivé, čo žalobca aspoň formálne spochybňuje, Komisii to nebránilo znova pripustiť existenciu a uvádzanie na trh vedľajších výrobkov v štádiu predbežného nariadenia a toto tvrdenie nijako nevysvetľuje dôvod, pre ktorý bol spôsob zaobchádzania vyhradený pre vedľajšie výrobky ponechaný v napadnutom nariadení.

107 Súd prvého stupňa pre úplnosť uvádza, že aj keby žalobca nepredložil dodatočné dôkazy v štádiu overovania na mieste, ako to tvrdí Rada, bolo to len preto, že postoj Komisie pri overovaní na mieste ho presvedčil, že žiadosť o odpočet bola pochopená správne a nespôsobila za daných okolností žiadne ťažkosti (pozri bod 85 vyššie). Súd prvého stupňa sa domnieva a účastníci konania proti tomu na pojednávaní nenamietali, že ak by Komisia poukázala na rozpor medzi číselnými údajmi faxu z 18. novembra 2002 a svojím výkladom odpovedí žalobcu, medzi stranami by sa uskutočnila diskusia a otázka vedľajších výrobkov by sa objasnila.

- 108 Súd prvého stupňa upresňuje, že týmito úvahami v žiadnom prípade nevyjadruje, že Komisia mala vykonať „overovanie všetkými smermi“. Ide len o vyvodenie dôsledkov z povinností pripomenutých v bodoch 63 a 64 vyššie, ktoré prináležia inštitúcii, ktorá disponuje, ako je tomu v prejednávanej veci, širokou mierou voľnej úvahy, a to starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu a vyhodnotiť spisové dokumenty so všetkou potrebnou dôslednosťou tak, aby bolo možné sa domnievať, že vytvorená normálna hodnota bola stanovená primeraným spôsobom. Z týchto povinností vyplýva, že s výnimkou prípadu odmietnutia spolupráce v zmysle článku 18 základného nariadenia, čo nie je prípad prejednávanej veci, musia inštitúcie v prípade, že sa v primeranej miere domnievajú, že nie sú dostatočne informované o otázke, ktorá je priamo relevantná pre určenie normálnej hodnoty, na túto skutočnosť jasne upozorniť dotknutý subjekt. Táto povinnosť je zopakovaním povinností uvedenej v článku 6 ods. 8 základného nariadenia skontrolovať v miere, v akej je to možné, či sú informácie, ktoré poskytli zainteresované strany a z ktorých vychádzajú zistenia inštitúcie, presné.
- 109 Tretie tvrdenie Rady má dve časti. Na jednej strane informácie predložené žalobcom boli v rozpore s informáciami, ktoré už boli dodané, na druhej strane boli zaslané neskoro alebo v nepoužiteľnom jazyku.
- 110 Pokiaľ ide o tvrdenie údajného rozporu, Súd prvého stupňa sa domnieva, že ho z nasledovných dôvodov nemožno prijať.
- 111 Po prvé, Rada predkladá toto tvrdenie len na účely kritiky dôkazov predložených žalobcom. Nie je to pre túto inštitúciu príležitosť odôvodniť riešenie, ktoré nakoniec prijala v súvislosti so spôsobom spracovania vedľajších výrobkov. Riešenie, ktoré bolo v štádiu predbežného nariadenia založené na zjavne nesprávnom posúdení a absencii dôsledného posúdenia spisu, nemožno ponechať nezmenené v štádiu konečného nariadenia z dôvodu, že dôkazy, ktoré žalobca neskôr predložil,

obsahovali rozpory. Tak ako v prípade prvých dvoch skúmaných tvrdení, ani takéto tvrdenie nie je odôvodnením spôsobu spracovania, ktorý Rada nakoniec prijala.

- 112 Ďalej a pre úplnosť, určité rozpory, ktoré Rada uviedla a zdôraznila vo svojom vyjadrení k žalobe, sa nepreukázali.
- 113 Skutočnosť, že žalobca poukázal na to, „že výrobné náklady na vedľajšie výrobky neboli oddelené od výrobných nákladov na para-krezol“ a žiadal, „aby sa osobitné náklady týkajúce sa výroby vedľajších výrobkov odpočítali od výrobných nákladov na para-krezol“, alebo skutočnosť, že žalobca váhal medzi metódou výnosov a metódou trhovej hodnoty, nepredstavujú skutočné rozpory v po sebe nasledujúcich návrhoch žalobcu. Rozpor, pokiaľ existuje, je v skutočnosti medzi žiadosťami žalobcu a ich výkladom zo strany Komisie v štádiu predbežného nariadenia. Zdá sa, že tento rozpor vyplýva i zo skutočnosti, že Komisia a Rada sa reštriktívne pridržiavali typológii metód zohľadnenia nákladov na vedľajšie výrobky uvedenej v bodoch 77 a 78 vyššie. Súd prvého stupňa však uvádza, že článok 2 ods. 5 základného nariadenia nestanovuje, s výnimkou dodržiavania všeobecne akceptovaných účtovných zásad príslušnej krajiny, žiadne osobitné obmedzenie metód použiteľných pre hodnotenie a spôsob účtovného spracovania nákladov.
- 114 Pokiaľ ide o tvrdenie Rady, že informácie predložené žalobcom boli oneskorené alebo neoveriteľné, či už z dôvodu lehôt alebo lingvistických dôvodov, toto tvrdenie nie je spôsobilé odôvodniť ponechanie napadnutého nariadenia v štádiu pôvodného riešenia, založeného na zjavne nesprávnom posúdení a absencii dôsledného preskúmania spisu.
- 115 Okrem toho sa Súd prvého stupňa domnieva, že toto tvrdenie je nedôvodné.

- 116 Pokiaľ ide, po prvé, o oneskorenie uvedené vo faxe Komisie z 25. augusta 2003 a týkajúce sa informácií o vedľajších výrobkoch poskytnutých žalobcom 18. novembra 2002, Súd prvého stupňa uvádza, že Rada na pojednávaní vzala toto tvrdenie späť.
- 117 Faktom však zostáva, že stanovisko, ktoré Komisia prijala vo svojom návrhu na konečné nariadenie, a stanovisko Rady v napadnutom nariadení, boli založené najmä na údajnom oneskorení.
- 118 Je nepochybné, že fax z 18. novembra 2002, aj keď niekoľko dní po dátume stanovenom na doručenie odpovede na antidumpingový dotazník, bol Komisii doručený sedem dní pred overovaním na mieste. Okrem toho, tento fax odpovedal na fax Komisie z 15. novembra 2002, ktorý žalobcu výslovne vyzýval na upozornenie na všetky chyby, ktoré vyšli najavo pri príprave overovania na mieste. Nakoniec je nepochybné, že Komisia načas zohľadnila fax z 18. novembra 2002. Komisia tým len využila možnosť, uznanú v judikatúre Spoločenstva citovanej v bode 67 vyššie, zohľadniť informácie doručené po uplynutí stanovených lehôt. Za týchto okolností Komisia nemôže rozumne tvrdiť, ako to na účely odôvodnenia zamietnutia opätovného preskúmania otázky vedľajších výrobkov urobila vo svojom faxe z 25. augusta 2003, že fax z 18. novembra 2002 bol doručený neskoro.
- 119 Pokiaľ ide o oneskorenosť žiadosti o odpočítanie predajnej hodnoty vedľajších výrobkov, na ktorú sa odvoláva Komisia vo faxe z 25. augusta 2003 a ktorá bola uskutočnená až 22. apríla 2003, teda po predbežnom nariadení, Súd prvého stupňa sa domnieva, že aj keby sa žalobca mohol vo svojich odpovediach na antidumpingový dotazník vyjadriť podrobnejšie, žiadosť o odpočítanie nákladov na vedľajšie výrobky vyplýva jasne z faxu z 18. novembra 2002, ktorý obsahuje, ako je to uvedené v bode 73 vyššie, žiadosť, aby boli výrobné náklady na para-krezol v čase

overovania na mieste stanovené na sumu [dôverné] CNY, a nie na sumu [dôverné] CNY, teda aby boli znížené o [dôverné] CNY, čo podľa žalobcu predstavuje výrobné náklady na vedľajšie výrobky v čase overovania. Súd prvého stupňa sa domnieva, že za osobitných okolností prejednávanej veci nemôžu Komisia a Rada žalobcovi vyčítať zaslanie dodatočných informácií po tom, ako bol až v štádiu predbežného nariadenia informovaný, že Komisia jeho žiadosti o odpočítanie nerozumela. Z toho vyplýva, že žalobca mohol tieto informácie na podporu svojej žiadosti o odpočítanie nákladov na vedľajšie výrobky predložiť po uvedenom nariadení, najmä v liste z 22. apríla 2003, a úlohou Komisie bolo opätovné dôsledné preskúmanie vrátane dodatočného overovania v prípade potreby. Prijat' za osobitných okolností prejednávanej veci opačné stanovisko by znamenalo obráť časť neskoršieho antidumpingového konania o jeho zmysel a potrebný účinok.

- 120 Aj tvrdenie Rady, podľa ktorého boli niektoré dokumenty — hlavne účtovné dokumenty oznámené žalobcom 23. a 25. júla 2003 — zaslané len v čínštine, je potrebné zamietnuť, a to z nasledujúcich dôvodov. Bez ohľadu na otázku, kto je v konečnom dôsledku zodpovedný za preklad týchto dokumentov, toto tvrdenie nemôže spochybníť skutočnosť, že v osobitnom kontexte prejednávanej veci prináležalo Komisii, aby ako vyšetrovací orgán a s ohľadom na vyjadrenia žalobcu z 22. apríla 2003 k predbežnému nariadeniu bezodkladne pristúpila k celkovému a dôslednému opätovnému preskúmaniu stanoviska prijátého v tomto nariadení týkajúceho sa vedľajších výrobkov. Práve v tomto štádiu Komisia mohla, za predpokladu že táto povinnosť žalobcovi prináležala, vyžadovať, aby k zaslaným dokumentom pripojil ich preklad. Komisia však takéto opätovné preskúmanie neiniciovala. Bol to žalobca, ktorý Komisii zaslal dokumenty, ktoré táto nevyžadovala. Rada a Komisia preto nemôžu pred Súdom prvého stupňa uvádzať absencie prekladu ako odôvodnenie zamietnutia preskúmania dokumentov predložených žalobcom po predbežnom nariadení, keďže tento dôvod nebol Komisiou uvedený v jej faxe z 25. augusta 2003.

121 Štvrté tvrdenie Rady spočíva v tom, že dokumenty získané na mieste poukazovali na to, že náklady na vedľajšie výrobky boli priamo určené na tieto výrobky. Dokumenty odovzdané Komisii počas overovania na mieste, ktorých sa toto tvrdenie môže týkať, sú štyri. Ide po prvé o dokument s názvom „Tabuľka výpočtu výrobných nákladov Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd“ (Product cost calculation table of Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd) uvedená v prílohe A19 návrhu (ďalej len „dokument A19“), po druhé dokument s názvom „Výrobné náklady — Obdobie overovania“ (Cost of production IP) uvedený v prílohe A20 návrhu (ďalej len „dokument A20“), po tretie dokument s názvom „Register hotových výrobkov pre para-krezol“ (Ledger of finished products for paracresol) uvedený v prílohe A21 návrhu (ďalej len „dokument A21“) a po štvrté dokument s názvom „Štatistika nákladov na dotknuté výrobky počas overovania“ (Cost statistics of products concerned during the investigation period) uvedený v prílohe A22 návrhu (ďalej len „dokument A22“). Všetky tieto dokumenty pozostávajú z číselných tabuliek.

122 Pokiaľ ide o dokument A19, je nutné konštatovať, že kritika Komisie v súvislosti s týmto dokumentom, ktorú opakuje Rada vo svojom vyjadrení k žalobe, nijako nevysvetľuje, prečo sa Komisia domnievala, že tento dokument indikoval, že náklady na vedľajšie výrobky boli priamo určené na tieto výrobky. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že ihneď po kritike vo svojom vyjadrení k žalobe Rada dodáva, že „na účely objasnenia otázky vedľajších výrobkov a určenia ďalšieho postupu sa úradníci Komisie, zodpovední za overovanie, opýtali žalobcu... či priamo určil súvisiace náklady podľa výnosov“. Až po „zohľadnení odpovede [žalobcu] Komisia dospela k názoru, že všetky náklady uvedené v... dokumente A19 sa týkali

len dotknutého výrobku, a vyvodila z toho záver, že nie je dôvod na akékoľvek odpočítanie od súm označených ako výrobné náklady na para-krezol“.

- 123 Zdá sa preto, že to nebol obsah dokumentu A19, na základe ktorého sa Komisia domnievala, že náklady na vedľajšie výrobky im boli priamo určené, ale na základe svojho výkladu odpovede žalobcu na otázku, ktorú v tejto súvislosti položila.
- 124 Pokiaľ ide o dokumenty A20 a A21, z vyjadrenia Rady k žalobe jasne vyplýva, že o ne Komisia ani nežiadala, ani ich neskúmala pre potreby odpovede na otázku vedľajších výrobkov.
- 125 Pokiaľ ide o dokument A22, samotná Rada vo svojom vyjadrení k žalobe uvádza, že Komisia „na tento osobitne pripravený dokument neodkazovala, keď dospela k záveru, že náklady vzťahujúce sa na vedľajšie výrobky už boli na tieto výrobky určené“.
- 126 Vo všeobecnejšej rovine a ako je uvedené v bode 83 vyššie, z opisu Rady týkajúceho sa priebehu overovania na mieste vyplýva, že keď Komisia nadobudla dojem, že od žalobcu získala potvrdenie priameho určenia nákladov na vedľajšie výrobky, viac sa nezaujímal o štyri vyššie uvedené dokumenty.

- 127 Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie Komisie, najmä počas vypočutia 19. mája 2003, doslovne prevzaté v odôvodnení č. 12 napadnutého nariadenia, podľa ktorého dokumenty predložené pri overovaní na mieste poukazovali na to, že náklady na vedľajšie výrobky sa nemajú odpočítať, je nedôvodné.
- 128 Nakoniec, z preskúmania štyroch tvrdení Rady vyplýva, že Komisia a potom Rada po predbežnom nariadení neprávom zamietli opätovne vážne preskúmať vhodný charakter spôsobu spracovania nákladov na vedľajšie výrobky v tomto štádiu, a tým zachovali v štádiu napadnutého nariadenia účinky zjavne nesprávneho posúdenia a porušenia povinnosti dôsledného preskúmania, ku ktorým došlo v štádiu predbežného nariadenia.
- 129 Súd prvého stupňa upresňuje, že v žiadnom prípade neuvádza, že Rada mala v prejednávanej veci vykonať odpočítanie, o ktoré žiadal žalobca, len na základe informácií, ktoré jej tento poskytol ako pred predbežným nariadením, tak aj po ňom. Súd prvého stupňa nemôže určiť riešenie, ku ktorému by takéto opätovné dôsledné preskúmanie dospelo. Neuvádza ani, že tieto informácie boli bezchybné a mohli byť prijaté bez overovania, ale domnieva sa, že za osobitných okolností prejednávanej veci a vo svetle týchto informácií mali Komisia a Rada dospieť k záveru, že stanovisko prijaté v štádiu predbežného nariadenia bolo prijaté unáhle a že bolo s ohľadom na ich povinnosť dôsledného preskúmania a s cieľom dospieť k primeranému výpočtu normálnej hodnoty potrebné znovu starostlivo preskúmať otázku vedľajších výrobkov.
- 130 Zo všetkých uvedených úvah vyplýva, že s ohľadom na osobitné okolnosti prejednávanej veci si Komisia a Rada nesplnili, tak pred predbežným nariadením,

ako ani po ňom, povinnosti, ktoré pripomína judikatúra citovaná v bode 64 vyššie, zohľadniť všetky relevantné skutočnosti a vyhodnotiť spisové dokumenty so všetkou starostlivosťou tak, aby bolo možné sa domnievať, že vytvorená normálna hodnota bola stanovená primeraným spôsobom.

- 131 Z toho vyplýva, že treba napadnuté nariadenie zrušiť v časti týkajúcej sa žalobcu bez toho, aby sa musel Súd prvého stupňa vysloviť o druhom a treťom dôvode zrušenia, alebo aby vyhovel návrhu žalobcu týkajúcemu sa predloženia výpočtov zo strany Komisie, na ktorých založila svoje zhodnotenie škody, ktorú utrpel priemysel Spoločenstva.

O trovách

- 132 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobcu.

- 133 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania. Okrem toho podľa článku 87 ods. 4 tretieho pododseku rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa nariadiť, že iný vedľajší účastník konania ako ten, ktorý je uvedený v druhom pododseku tohto ustanovenia, znáša svoje vlastné trovy konania. Komisia a DKL, ktorí vstúpili do konania na podporu Rady, znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Nariadenie Rady (ES) č. 1656/2003 z 11. septembra 2003, ktorým sa uplatňuje konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo zavedené na dovozy para-krezolu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, sa zrušuje v časti týkajúcej sa žalobcu.**
- 2. Rada znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania žalobcu.**
- 3. Komisia a Degussa Knottingley Ltd znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 13. júla 2006.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

M. Vilaras